

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. סידר את הלחם בשבת ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסול אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא.....2
- ב. סידר את הלחם ואת הבזיכין בשבת והקטיר את הבזיכין לאחר השבת פסולה ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא.....2
- ג. סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השולחן ימים רבים אין בכך כלו 3
- ד. צאו וראו אם הגיע זמן שחיטה אם הגיע הרואה אומר ... האיר פני כל המזרח עד שבחברון.....4
- ה. כל המיסך את רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים.....4
- ו. עולת העוף שנמלקה בלילה ומנחה שנקמצה בלילה תצא לבית השריפה ... כלי שרת מקדשין שלא בזמנן ... אינו קדוש ליקרב אבל קדוש ליפסל 5
- ז. שתי הלחם נאכלות אין פחות משנים ולא יותר על שלשה כיצד ... חל יום טוב להיות אחר השבת נאכלות לשלשה.....6
- ח. לחם הפנים נאכל אין פחות מתשעה ולא יותר על אחד עשר כיצד ... שני ימים [טובים] של ראש השנה נאכל לאחד עשר ואינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב 6
- ט. נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב ... מדאורייתא נמי לא חזו.....7
- הדרן עלך שתי הלחם.....7
- פרק שנים עשר.....8
- א. המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו בכלי יש להם פדיון משקידשו בכלי אין להם פדיון העופות והעצים והלבונה וכלי שרת משנטמאו אין להן פדיון שלא נאמר פדיון אלא בבהמה.....8

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

דף ק.

א. סידר את הלחם בשבת ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסול אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא

כבר התבאר לעיל דף צ. וביומא דף כט: שאם¹ סידר הלחם בשבת כמצותו ולא הניח עמו בזיכי לבונה עד למחר ולשבת הבאה הקטיר הבזיכין, מחוסר זמן הוא כיון שלא היה על השולחן אלא ששה ימים, ונפסל הלחם ואינו קדוש, ואין חייבים עליו משום פגול אם חשב בעת הקטרת הבזיכין לאוכלו למחר, ונותר וטמא שלא קרב המתיר כמצותו².

ב. סידר את הלחם ואת הבזיכין בשבת והקטיר את הבזיכין לאחר השבת פסולה ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא

סידר את לחם הפנים ואת הבזיכין על השולחן בשבת כמצותן והקטיר את הבזיכין לאחר השבת בין לאחר שבת זו בין לאחר שבת אחרת הבאה נפסל הלחם. והרי הוא כקדשים שנפסלו שחייבין עליהן³ משום פיגול אם חשב בעת הקטרת הבזיכין לאוכלו למחר, ונותר וטמא, וי"א שאין חייבין עליו משום פגול ונותר וטמא, שלא קרב המתיר כמצותו.

¹ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ה הלכה יב - יד
² ולא יועיל הכא להשהות הלחם לשבת הבא ויניח בזיכין אחרים שכיון שהלחם נסדר כדינו בשבת קידשו השולחן ושוב אם ישהו יותר משבוע יפסל בלינה. תורת הקדשים דף מז. אות ג
³ כך דעת הרמב"ם שם והיתה לו גירסא אחרת עיין תורת הקדשים מז: אות ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

ג. סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולת כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השולחן ימים רבים אין בכך כלום

סידר הלחם בשבת כמצותו ולא הניח עמו בזיכי לבונה עד למחר ולשבת
הבאה הקטיר הבזיכין מחוסר זמן הוא כיון שלא היה על השולחן אלא ששה
ימים, ונפסל הלחם ואינו קדוש, ואין חייבים עליו משום פגול שלא קרב
המתיר כמצותו⁴.

וכן אם סידר הלחם והבזיכין באחד בשבת והקטיר הבזיכין לאחר שבת
הבאה הלחם אינו קדוש ונפסל. כנ"ל.

אבל אם הקטיר הבזיכין בשבת [לא] נפסל הלחם.

כיצד יעשה⁵ בלחם ובזיכין שסדרן לאחר השבת, יניחם שם על השולחן עד
שיעבור עליהן יום השבת והן מסודרין, ואז מתקדשין הם למפרע, ואחר כך
יקטיר הבזיכין לשבת הבאה אחר השבת שעברה עליהן והן מסודרין, וי"א⁶
שכיון שסודרו שלא בזמנם הרי הם כמי שסידרו קוף, ואין השולחן מקדשו,
ולפיכך אין תקנה אלא שביום השבת בשחרית יכנס כהן להיכל ויסלקם
ויחזור ויסדרם.

י"א⁷ שגם אם נשאר הלחם עם הבזיכין על השולחן כמה שבתות אין בכך
כלום. ויש פוסלים⁸.

⁴ ולא יועיל הכא להשהות הלחם לשבת הבאה ויניח בזיכין אחרים שכיון שהלחם נסדר כדינו בשבת קידשו
השולחן ושוב אם ישוהו יותר משבוע יפסל בלינה. תורת הקדשים דף מז. אות ג

⁵ רמב"ם שם

⁶ דעת רש"י מנחות דף ק. כמבואר בלקומי הלכות זבח תודה למנחות דף ק (מז: בדפו"י) ד"ה דסידרו ובתורת
הקדשים שם אות ד

⁷ רמב"ם שם

⁸ דעת רש"י ותוס' במנחות ק. כמבואר בלקומי הלכות זבח תודה שם ד"ה יניחנו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

ד. צאו וראו אם הגיע זמן שחיטה אם הגיע הרוואה אומר ... האיר פני כל המזרח עד שבחברון

כבר התבאר במסכת יומא דף כה. שזמן שחיטת תמיד של שחר, קודם שתעלה החמה משיאור פני כל מזרח⁹, והוא בין עלות השחר להנין החמה¹⁰, ופעם אחת דחקה השעה את הצבור בבית שני והקריבו תמיד של שחר בארבע שעות ביום.

כשמגיע זמן שחיטת תמיד השחר, אומר הממונה על הפייס שהוא הסגן "צאו וראו ממקום גבוה אם הגיע זמן השחיטה"¹¹, והרוואה אומר "ברקאי", וחוזרין ושואלין אותו אם הגיע כנפי האור עד שבחברון והוא אומר "הן"¹².

ביום הכיפורים שעבודתו רבה אין צריך להמתין עד שיאיר כל המזרח אלא משעה שודאי עלה השחר שוחטין התמיד¹³, וי"א¹⁴ שאף ביום הכפורים ממתין.

ה. כל המיסך את רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים

⁹ והטעם הוא המבואר במשנה ובמפרשים כדי שלא יתבלבלו עם מאור הלבנה באמצע החודש ויבואו לשחוט קודם עלה"ש. ובפ"ג דתמיד ל' א' יעו"ש היטיב ועיי"ש במפרש ובפ"י רבינו למשניות ביומא ובתמיד שלת"ק די בהאיר כל שהוא במזרח משא"כ למתתיה בן שמואל בעינן דהאיר כל המזרח והלכה כוותיה יעו"ש היטיב ועיי"ש במש"כ בזה פ"ו מהל' כלי המקדש ה"א ד"ה על הפייסות יעו"ש ועי' במגילה כ' א' דדבר שמצותו ביום לכתחלה בעינן שיהא לאחר הנין החמה י"ל דבמקדש לא שייך זה דכהנים זריזים הם. הר המוריה שם

¹⁰ ערוך השולחן העתיד הלכות תמידין ומוספין סימן קא סעיף ב
¹¹ והא דלא אמר אם הגיע זמן סידור ב' גיורי עצים שהוא דוקא ביום כדכתיב ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר כיון דאית ליה תקנתא לא קתני דאף אם טעו במאור הלבנה אית ליה תקנתא לפורקה ולחזור לסדרה. תוספות ר' עקיבא איגר. במשנה ג, א

¹² תפארת ישראל – הלכתא גבירתא מסכת יומא פרק ג משנה א

¹³ לשון הרמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים פרק א "ולא היו שוחטין עד שמכירין שעלה עמוד השחר בודאי שמא ישחטו בלילה". ועיין אבן האזל שם "ומבואר דביוה"ב א"א שיהי' טעות זה ע"י הלבנה, לכן סובר הרמב"ם דמה דתנן שהיו שוחטין כשהאיר כל המזרח, זהו באמת בכל השנה ומשום ימים שהי' בהן הלבנה ושייך הטעות תיקנו בן בכל התמידין, אבל ביוה"כ שטעות הלבנה לא שייך, וגם יש עבודה רבה מכל עבודת היום והכל בכח"ג, ולכן א"צ להמתין עד שיאיר כל המזרח, ולכן כתב רק עד שמכירין שעלה עמוד השחר בודאי, והיינו שהכל יכירו, אבל לא צריך להמתין עד שיאיר כל המזרח".

¹⁴ עיין מלאכת שלמה על המשנה והמפרשים שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

כל המסיך את רגליו כלומר שיצא לנקבים גדולים טעון טבילה¹⁵, וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים¹⁶, ואם לא טבל ולא קידש ועבד¹⁷ עבודתו פסולה¹⁸.

ו. עולת העוף שנמלקה בלילה ומנחה שנקמצה בלילה תצא לבית השריפה ... כלי שרת מקדשין שלא בזמנן ... אינו קדוש ליקרב אבל קדוש ליפסל

עוד התבאר שם דף כט. שבהמת קדשים שנשחטה בלילה אם עלתה תרד¹⁹.

כלי שרת מקדשין²⁰ שלא בזמנן להפסל אבל לא להקרב, כיצד דבר שמצותו ביום שנתקדש בכלי שרת בלילה נפסל וישרף, אבל אינו קרב, כגון שקמין מנחה בלילה ונתן קומצה לכלי שרת הרי זו נשרפת מיד ואין צריך להמתין לבוקר.

דף ק:

¹⁵ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ה הלכה ה. מלשון אילן המיסק על הארץ לפי שגופו מכסה רגליו. ערוך השולחן העתיד הלכות ביאת מקדש סימן מא סעיף יג

¹⁶ ונראה לענ"ד דהנה הך דמסיך ומטיל מים פשיטא דאינו אלא תקנתא דרבנן דמן התורה אין לזה ענין כמובן, ולכן תני זה הכלל היה במקדש כלומר דכן הנהיגו חכמים במקדש. ערוך השולחן העתיד שם סעיף יד

¹⁷ מלשון המשנה והרמב"ם משמע להדיא דדווקא הנכנס לעזרה לעבודה טעון טבילה, אבל שלא לעבודה א"צ טבילה. אבל רש"י ותוס' והרע"ב פירשו דלאו דווקא לעבודה אלא אפילו בלא עבודה צריך טבילה, וכן מפורש בירושלמי שם שאומר: לא סוף דבר לעבודה אלא אפילו שלא לעבודה ע"ש. אבל בתוס' ישנים פ"י דקצת עבודה צריך כמו סמיכה ותנופה והכנסת ידיו לבהונות, והירושלמי כוונתו דא"צ עבודה גמורה ע"ש.

¹⁸ כ"מ מדברי הרמב"ם שם. ואף על גב דהסיך רגליו והטלת מים אינם אלא דרבנן כמ"ש, מ"מ עבודתו פסולה מפני שקרוב הדבר שבעסקו בכאלו הסיח דעתו והיסח הדעת פוסל מן התורה כמו בקדשים עצמם שהיסח הדעת פוסל בהם אי משום פסול טומאה אי משום פסול הגוף כדאיתא בפסחים. ערוך השולחן העתיד שם סעיף יז

¹⁹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ו

²⁰ רמב"ם שם הלכה כא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

ז. שתי הלחם נאכלות אין פחות משנים ולא יותר על שלשה ניצד ... חל יום טוב להיות אחר השבת נאכלות לשלשה

כבר התבאר במסכת פסחים דף מז. שביום המשים מספירת העומר²¹, הוא חג השבועות, והוא עצרת, וביום הזה מקריבין מוסף, ועוד מביאין יתר על המוסף ביום הזה מנחה חדשה שתי הלחם.

ואין עשייתן דוחה יום טוב ואין צריך לומר שבת אלא אופין אותן מערב יום טוב שנאמר הוא לבדו יעשה לכם לכם ולא לגבוה. וכדי שלא יפסלו בלינת הלילה, יכוין שלא יתקדשו בעת עשייתם בלישה ובאפיה, שאין כלי שרת מקדשין אלא לדעת, אלא יקדשם למחר בעת שהיטת הכבשים.²²

היה ערב יום טוב שבת אופין אותן מערב שבת ונאכלות בשלישי לאפיתן שהוא יום טוב.

ח. לחם הפנים נאכל אין פחות מתשעה ולא יותר על אחד עשר ניצד ... שני ימים [טובים] של ראש השנה נאכל לאחד עשר ואינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב

עוד התבאר שם שבזמן שהמקדש היה קיים לחם הפנים אין אפיתו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב²³. כדרכו הוא נאפה בערב שבת ונאכל לשבת הבאה. חל יום טוב בערב שבת נאפה בחמישי. חלו שני ימים טובים של ראש השנה סמוכים לשבת, נאפה ברביעי. ולא אפו את לחם הפנים ביום טוב שחל בערב שבת על אף שיאכלוהו לשבת הבאה, ש"שבות קרובה התירו, שבות רחוקה לא התירו". וכדי שלא יפסלו בלינת הלילה, יכוין שלא יתקדשו בעת עשייתם בלישה ובאפיה, שאין כלי שרת מקדשין אלא לדעת, אלא יקדשם בשבת על ידי השולחן.²⁴

²¹ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ח הלכה א, ה- י

²² לקוטי הלכות בתורת הקדשים ריש פ' שתי הלחם אות ו

²³ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ה הלכה י

²⁴ לקוטי הלכות בתורת הקדשים ריש פ' שתי הלחם אות ו ובזבח תודה שם ד"ה והדבר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ט. נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב ... מדאורייתא נמי לא

חזו

כבר התבאר במסכת חגיגה דף ז. עולת ראייה²⁵ אינה באה אלא מן החולין כשאר הקרבנות שאדם חייב בהן. ועולת ראייה²⁶ ושלמי חגיגה דוחין את יום טוב²⁷. ואף על פי שאין מקריבין ביום טוב נדרים ונדבות, מקריבין עולת ראייה, ושלמי חגיגה, ושלמי שמחה, שאין אלו נדרים ונדבות²⁸ אלא חובות²⁹.

מותרי³⁰ להקריב בחולו של מועד נדרים ונדבות, שנאמר, אלה תעשו לד' במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם, מכאן שקריבין ברגל, ולעולתיכם כמו עולת מצורע ועולת יולדת, ולמנחתיכם להביא מנחת חוטא ומנחת קנאות, ולשלמיכם לרבות שלמי נזיר, הכל קריבין במועד ואין קריבין ביום טוב.

הדרן עלך שתי הלחם

²⁵ רמב"ם שם פרק ב הלכה ח

²⁶ רמב"ם שם פרק א הלכה ח - ט

²⁷ אבל אינן דוחין לא את השבת ולא את הטומאה, לפי שאין להן זמן קבוע כקרבנות הצבור, שאם אינו חוגג היום חוגג למחר. שם. והכלל הוא כמבואר בפסחים עז: שכל שזמנו קבוע דוחה את השבת ואת הטומאה, כדי שיתכפרו הצבור ביום הקבוע לאותו קרבן. וכל שאין זמנו קבוע אינו דוחה

²⁸ העניין כן הוא דכיון דעיקר חובתם הוא ביום טוב וכשיצא יום טוב נסתלק חובתם מקרי לגבי יום טוב זמנם קבוע ודוחין יום טוב, משא"כ גבי שבת דגם לאחר שבת לא נסתלק החוב ממילא דלגבי שבת לא מקרי זמנו קבוע שידחנו, וזהו שדקדק הרמב"ם לומר שאין אלו וכו' אלא חובות כלומר חובות דיו"ט ולאחר יום טוב נסתלק החובה ממילא דלגבי יום טוב הוי זמנם קבוע. ערוך השולחן העתיד הלכות חגיגה סימן קצו סעיף טו

²⁹ צ"ע דכיון שכלל כאן גם שלמי שמחה הרי הרמב"ם פסק סוף פ"ג דא"צ זביחה בשעת שמחה וא"כ היה יכול לעשות אתמול ואיך יליף מחגיגה. ועל כרחק צ"ל כסברת הלח"מ דבאמת הוי גזירת הכתוב רק דיהיב טעמא לקרא. ועל כרחק לא סבר ג"כ כרש"י בביצה הנ"ל (ט ב) שפ"י דמשו"ה שתי לחם אין דוחין יום טוב הואיל ויכול לעשות מאתמול משא"כ בחגיגה. ולרמב"ם הרי שלמי שמחה ג"כ יכול לעשות מאתמול ואפ"ה דחי. ועל כרחק צ"ל הרמב"ם סבר דלא ילפינן מהנך דהוי גזרה"כ וק"ל. גם י"ל הרמב"ם סבר אפשר דאף חגיגה יכול לשחוט מאתמול וא"כ שפיר קרא קאי גם אשמחה וק"ל. פתח הבית שם.

³⁰ רמב"ם שם הלכה י

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

פרק שנים עשר

א. המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו בכלי יש להם פדיון משקידשו בכלי אין להם פדיון העופות והעצים והלבונה וכלי שרת משנטמאו אין להן פדיון שלא נאמר פדיון אלא בבהמה

הסולת והיין³¹ והשמן והלבונה, והעופות והעצים וכלי שרת³² שנפסלו או שנטמאו אין פודין אותן, שנאמר³³ (ויקרא כז פסוק יא יב) וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לְפָנַי הַכֹּהֵן. וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ וְגו', כל שישנו בהעמדה נערך ואלו אינן בכלל העמדה³⁴, לפיכך אין נפדין לעולם. אולם עופות³⁵ שנפל בהם מום קודם שהוקדשו נפדין, שאין בהם קדושת הגוף.

³¹ רמב"ם הלכות איסורי מזבח פרק ו הלכה ד ה

³² עיין באו"ש שם שקודם שנעבדה בהם עבודה אין פודין מדרבנן, ולאחר שנעבדו קדושים בקדושת הגוף מדאורייתא.

³³ משמשע דמדאורייתא הוא. זבח תודה מה. ד"ה שנטמאו

³⁴ עיין בתו"ש. ובהר המוריה שם שהקשו על לימוד זה ועיין מה שתירצו ויבואר להלן דף קא. בעזרה"ת.

³⁵ והנה בהא דעופות כתב תוס' שם בד"ה העופות וז"ל בשקדם הקדישן למומן מיירי אבל קדם מומן להקדישן נפדין והנה בתמורה לג. פירש"י דמיירי באוויזין ותרגולים יעו"ש וכ"כ שם התוס' בד"ה אפילו היה וכו' יעו"ש היטיב אמנם בתוספתא פ"ב שם איתא וז"ל המקדיש את העוף ונולד בו מום יש לו פדיון הקדישו בע"מ אין לו פדיון אין לך שטעון פדיון אלא בהמה בלבד עכ"ל ועל כרחך ט"ס הוא וצ"ל להיפך ונולד בו מום אין לו פדיון הקדישו בע"מ יש לו פדיון אין לך שמועיל פדיון וכו' וכ"כ המפרש שם. אמנם בלא"ה דברי התוס' מיושבים היטיב דלענין זה שוה בע"מ מעיקרו לדבר שאין כיוצא בו קרב ע"ג המזבח שא"צ העמדה והערכה כלל. הר המוריה שם. וכ"כ בזבח תודה שם ד"ה העופות ובתורת הקדשים אות ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

במה דברים אמורים בשנפסלו או שנטמאו אחר שנתקדשו בכלי שרת³⁶. אבל קודם שיתקדשו בכלי אם נטמאו או נפסלו פודין אותן, שאין בהם אלא קדושת דמים ולא קדושת הגוף, וי"א³⁷ שעצים אין פודין לעולם.

אבל טהורין אף על פי שעדיין לא קדשו בכלי³⁸ אין פודין אותן חוץ ממנחת חוטא שנאמר בה (שם ה פסוק י, יג) מִתְּפֹאֲתוֹ וְגו' עַל תְּפֹאֲתוֹ וְגו' לומר שמביא חטאתו מדמי חטאתו, לפיכך קודם שתתקדש בכלי שרת הרי היא בקדושת דמים ופודין אותה אף על פי שהיא טהורה.

וכל הנסכים שנטמאו עושה להם מערכה בפני עצמן ושורפן במזבח.

³⁶ הלח"מ דייק וכתב "משמע דאכולהו קאי ואפילו עצים ולבונה ואפילו בעצים שייך קידוש כלי ועיין הר המוריה דהא דחילקה המשנה לתרתי בבי וכתב החילוק דבין נתקדשו בכלי או לא דווקא במנחות ונסכים ולא בכולהו אינך דמשמע דשאר דברים אף דלא נתקדשו בכלי אין להם פדיון וכמו שהקשה הלח"מ. כבר מצאתי תירוץ נכון בתוס' יום טוב שם ד"ה והעצים וכו' שלכן חלקן המשנה משום דהמנחות והנסכים מקבלין טומאה קודם שנתקדשו בכלי שרת משא"כ הנך דלא מקבלי טומאה כל זמן שלא נתקדשו בכלי וכיון דבמשנה נאמר שנטמאו ע"כ מיירי שנתקדשו בכלי משא"כ רבינו דכולל ג"כ פסול אחרינא בהדי טומאה לכן כתב החלוקה הזאת על כלם יעו"ש היטיב ונכון הוא.

³⁷ עיין במעשה רקת שכתב "תמיהני כיון דודאי לא קאי אעופות וכלי שרת דלא שייך בהו קדושת כלי ה"נ דלא קאי אעצים. ועיין בגמרא דמפורש מזה סיעתא לר' אלעזר דטהורין אינן נפדין והנך כטהורין דמי עיין שם בתוספות". דלא כלח"מ והר המוריה ויבואר עד להלן.

³⁸ להלן דף קא בגמ' נחלקו אי נפדין טהורין ופסק בר"א דלישנא בתרא, דאתי כרב כהנא ור' אושעיא. כס"מ שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

